

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/202/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714211601
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714211601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom K., J. XXXX/X, t.č. K., O. N. XX, v konaní o zaplatenie 3,882,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti časti rozsudku Okresného súdu v Martine zo dňa 27.11.2014 č.k. 11C/71/2014-45, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, v ktorej súd vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a v časti o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej odvolaní nenapadnutej časti ponecháva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom čiastočne vyhovel žalobnému návrhu žalobcu a rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.064,95 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.064,95 eur od 4.11.2011 do zaplatenia, vyčíslené úroky z omeškania zo splátok za obdobie od 21.9.2011 do 3.11.2012 v celkovej výške 48,26 eur a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej.

Prvostupňový súd v písomnom vyhotovení rozsudku najskôr popísal zistený skutkový stav a následne citoval zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec správne posúdil. Okrem iného konštatoval, že ide o právny vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a v časti, v ktorej vo zvyšku uplatnený nárok zamietol, okrem iného konštatoval, že pri posudzovaní otázky premlčania je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, nie Obchodného zákonníka. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne odôvodnil vo všetkých jeho výrokových častiach. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie bolo riadne doručené v súlade s ust. § 45 a nasl. O.s.p., účastníkom konania, resp. ich zástupcom do vlastných rúk, a teda poznajú doslovné znenie odôvodnenia písomného vyhotovenia prvostupňového rozhodnutia, odvolací súd upúšťa od doslovného citovania odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, čo by bolo duplicitné a nadbytočné.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku, ktorým súd návrh vo zvyšnej časti zamietol, podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku, spočívajúcej vo vyhovení jeho žaloby v celom rozsahu alternatívne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. odvolanie odôvodnil tým, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby,

nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah, a aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Odvolateľ mal za to, že mu vznikol nárok aj na zamietnuté splátky spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým v odvolaní napadnutej časti potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať a v podstatných bodoch na ne odkazuje, keď zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal už súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu I. stupňa navyše dodáva:

Správne prvostupňový súd na tento právny vzťah aplikoval ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, a to nielen príslušné ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v oblasti ochrany spotrebiteľa, teda aj finančného spotrebiteľa, Európska únia prijala viaceré smernice, ktoré smerujú k ochrane spotrebiteľa, pričom prevažnú väčšinu smerníc Slovenská republika preniesla do svojej legislatívy už pred vstupom do Európskej únie (napr. zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Zmyslom zavedenia osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv do právnej úpravy bola zvýšená ochrana slabšieho účastníka záväzkových vzťahov, ktoré vznikajú pri predaji tovaru alebo pri poskytovaní služieb. Aj keď ust. § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že právne vzťahy z absolútnych obchodov sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov, prostredníctvom ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k rozdeleniu obchodno-právnych vzťahov aj na ďalšiu kategóriu, ktorú predstavujú vzťahy medzi podnikateľom (ako dodávateľom) a spotrebiteľom. Spotrebiteľskou zmluvou je pritom akákoľvek súkromno-právna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v Smernici 93/13/EHS bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným osobitným zákonom. Vzhľadom na uvedené, aj keď má úverová zmluva nesporne charakter absolútneho obchodu, je potrebné na otázku premlčania, vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy a súčasnú súdnu prax aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, i keď súdna prax vo vzťahu k aplikácii Občianskeho či Obchodného zákonníka na premlčanie pri spotrebiteľských vzťahoch nebola jednotná, je potrebné túto v súčasnosti posudzovať aj v kontexte s aktuálnym znením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zák. č. 102/2014 Z.z. definitívne vyriešila výkladové rozdiely tak, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Cieľom prijatia uvedenej právnej normy bolo práve odstránenie výkladových problémov v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy a vzťahy s nimi súvisiace.

Na zdôraznenie správnosti právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom odvolací súd dodáva, že je pravdou, že súdna prax v Slovenskej republike nebola spočiatku jednotná, pokiaľ išlo o právne posúdenie premlčania práv zo spotrebiteľských zmlúv. V súčasnosti sa však judikatúra v zásade zjednotila a ustálila na túto problematiku taký právny názor, aký zaujal prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí (rozsudok NS SR zo dňa 21.4.2015 sp.zn. 3M Cdo 12/2014, zhodne 3 M Cdo 14/2014).

Na základe ustálenej súdnej praxe, je teda odvolací súd zhodného právneho názoru ako súd prvého stupňa a konštatuje, že ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Súd rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenie práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, jeho premĺčania alebo na inú zákonné prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Taktiež je potrebné zdôrazniť, že podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. mája 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Vychádzajúc z uvedeného, nemohol odvolací súd prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, a preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.